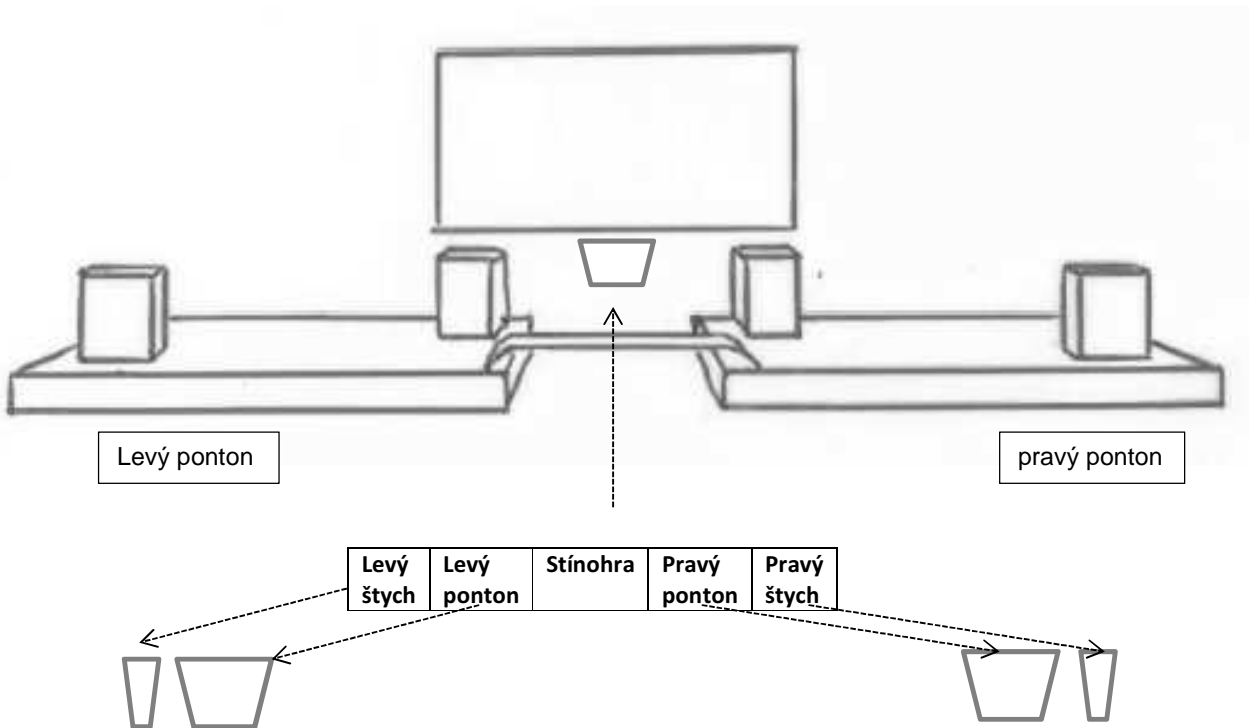

Role	Hraje	Zpěv / Hlas	Úvod	Vodník	Bludička
Průvodce	PeBu	Hlas: JaVo	X		
Vypravěč 1	ZdKul	K1	X	X	
Vypravěč 2	ZdKub	K2	X	X	
Vodník	LaNo	K1		X	
Matka	DrOp	H1		X	
Dívka 1	ŠaMo	H2		X	
Dívka 2	MaOk	H2		X	
Truhlář 1	MaKo	K1		X	
Hostinský	JiZe				
Truhlář 2	PeNe	K1		X	
Amor	PeZi			X	
Vodní havěť	LaPo				
Leknín	TeKn				
Nezelené dítě	MaKn				
Pán lesů	HyJo	Zpěv RoRi / Hlas: JaVo			X
Poutník	JaOp	K2			X
Bludička	TeKn	H1			X
Jezinka 1	DaTu	H2			X
Jezinka 2	KaLu	H3			X
Jezinka 3	AnSc	H2			X
Víla	OlHo	H2			X
Víla stín	DaTu				X
Tanečnice	DaTu a spol.			X	X
Stínohra	AnLu a spol.			X	X

<p>Průvodce: Není to podle filmu z roku 2000, ani podle sbírky básní prvně vydané v roce 1853. ale jde o Kytici z roku 1972 Experiment PRORADOST. Doplnit dle potřeby</p> <p>Už jedenáctá odbila a lampa ještě svítila co nad klekadlem visela... Ano, to jsou známé verše Erbenovy Svatební košile. Verše, které jsme se ve škole biflovali tak dlouho, až nám unikla jejich krása.</p>	<p>Průvodce vyjde na levý ponton</p> <p>Otevře knihu a recituje</p> <p>Průvodce odejde</p>	<p>Světla 0 0 0 0 5 na Průvodce</p> <p>Klávesy podbarví recitaci</p>
<p>Vypravěč1: Pane Suchý! Vypravěč1: Pane Erbene! Vypravěči: Neřekněte ne. Na Václavském náměstí v jednom velkém domu, událo se neštěstí, událo se neštěstí, dvanáct let už tomu.</p> <p>Vypuklo tu divadlo, bez hany a s básní. Kohopak by napadlo, kohopak by napadlo, že Váš hlas tu zazní.</p> <p>Že navzdory tradici, pro tu Vaši Kytici, Vykroužíme vázu nezvyklého rázu.</p> <p>Zu, zu, zu, zu, zu.</p> <p>Jak se bude vyjímat, těžko říci předem, špatně možná dobře snad. špatně možná dobře snad. Pane Erben jedem!</p>	<p>Vypravěči zrcadlově vyjdou na oba pontony, hrají na kytary</p> <p>Vodník vyleze z vody na topol</p> <p>Vypravěči zůstanou</p>	<p>Světla 5 0 0 0 5 na oba Vypravěče Zpěv 01</p>

<p><u>Vypravěči:</u> Na topole nad jezerem Seděl vodník pod večerem Na topole pod mezí Jedl vodník hovězí <u>Vodník</u> Zpívám jak mi zobák narost O tom že mám velkou starost Ať se nikdo nedoví Že to žeru syrový Záleží to na náhodě Když tak holky choděj k vodě Snad pod jednou rupne lávka A pak bude. A pak bude Teplá přesnídávka</p>	<p>Vodník vytáhne flákotu</p> <p>Sleze z topolu a pantomimicky ukazuje, jakou má představu milující ženušky Ukazuje na lávku</p> <p>Zůstane s flákotou v puse a sleduje dění napravo</p>	<p>Světla 0 5 0 0 5 Na Vodníka Zpěv 02</p>
<p><u>Vypravěči:</u> Ráno raničko panna vstala Prádlo si v uzel zavázala <u>Dívka 1:</u> Půjdu matičko k jezeru šátečky sobě vyperu <u>Matka:</u> Ach nechod', nechod' na jezero Zůstaň dnes doma moje dcero Já měla zlý té noci sen Nechod' dceruško k vodě ven O černým koni se mi zdálo Se kterým děvče karty hrálo Dvě vdovy v dáli plely len Nechod' dceruško k vodě ven <u>Vypravěči:</u> Černej kůň svědčí o neštěstí Dvě vdovy v dáli průser věstí A pátek není dobrý den Nechod' dceruško k vodě ven Nemá dceruška nemá stání Nikdo jí v praní nezabrání Nedbá na radu matčinu Sbalí prádlo a svačinu</p>	<p>Matka a později i Dívka 1 vyjdou na pravý ponton, Matka pozoruje jak se Dívka 1 protahuje a vytahuje balík prádla</p> <p>Vymlouvá dceři její nápad</p> <p>Dívka 1 si nasadí sluchátka a Matku ignoruje (žvýkačka)</p> <p>Nepřesvědčí ji, lomí rukama</p> <p>Dívka 1 jde na lávku</p>	<p>Světla 0 0 0 5 0 Zpěv 03</p> <p>Ve zpěvu pauza</p>
<p>Namočí šátek — lávka rupne A tak v ten pátek děvče zpupné Skončí svůj život v jezeře <u>Vodník:</u> A bude teplá večere</p>	<p>Začne prát a spadne do jezírka. Odpluje do kulis</p> <p>Vodník se schová za topol</p>	<p>Světla 0 0 0 5 5 Na vodníka</p>

<p><u>Dívka 2:</u> Nevesely truchlivý Jsou ty kraje rybí Není to tu vošklivý Něco mi tu chybí Nevesely pochmurný Jsou ty kraje šeré Potápěči to tu svědčí Mě to tady žere Chybí mi tu něha lidská Jabloně a mraky Na ryby jsem alergická A na raky taky Nevesely zelený Rybníci a řeky Scházej mi tu jeleny Za to jsou tu šneky</p>	<p>Dívka 2 se vzteká na levém potonu, občas do něčeho praští a nebo to skopne do vody</p> <p>Hrozí rybám a rakům na jezírku.</p> <p>Schová se do kulís</p>	<p>Světla 0 5 0 0 5 Na havěť Zpěv04 Vodní havěť propluje okolo pontonů</p> <p>Hostinský si přestaví postel na pípu</p>
<p><u>Vypravěči:</u> A zde se nám počne příběh mírně lišit od původní verze jak nám ji napsal Karel Jaromír Erben Na scénu vstupuje nová postava. La la la la...</p>	<p>Truhlář 1 sedí u piva a platí Hostinskému</p> <p>Pije z tupláku</p>	<p>Světla 0 0 0 5 0 Zpěv05</p> <p>Protahovat La, la dokud nedopije</p>
<p>Švarný truhlář Petr Dopil svoji dávku Pak si obul svetr A šel spravit lávku Protože měl v hlavě truňk Omylem do vody žbluňk Nejprve se zmítal Vodu šlapal chvíli Prskal hekal škytal Pak mu došly síly Slunce hrálo kvetl bez Truhlář Petr ke dnu kles A na topole podle skal Zelený mužík zatleskal A na topole Zelený mužík Podle zatleskal. La la la la...</p>	<p>Natáhne svetr a šáhne po náradí a lahváči</p> <p>Netrefí se na lávku a zahučí do vody Vodník na levém pontonu se zájmem sleduje utopení</p> <p>Vodník podle zatleská a schová se za topol</p>	<p>Světla 0 0 5 0 5 na Truhláře 1</p> <p>Stínohra topicího se Truhláře 1 (odraz?)</p> <p>Konec stínohry Světla 0 0 0 0 5 na Vodníka</p>

	<p>Přilétá Amor a střílí šípy.</p> <p>Dívka 2 na levém pontonu, Truhlář 2 na pravém. Když ho Amor konečně trefí, tak urychleně spraví lávku</p>	<p>Světla 5 5 0 5 0 na Amora</p> <p>Světla 5 5 0 5 0 na Dívku a Truhláře</p>
<p><u>Truhlář:</u> Miláčku, neumím lháti ani krásti Miláčku, podnapilý jsem pouze z části Mám touhu která nezná meze A sice touhu po tvé něze</p> <p><u>Dívka:</u> Miláčku, tvý tváře háraj mužným rysem Miláčku, tvý tváře laskat chtěla bysem Je přeci věcí dávno známou Že hezké hoši srdce lámou</p> <p><u>Truhlář:</u> Buď mou dámou</p> <p><u>Oba:</u> Miláčku, když už jsme se tak šťastně sešli Miláčku, něco si spolu začnem chceš-li. La la la la...</p>	<p>Sejdou se uprostřed lávky</p> <p>Very romantic hledění do očí Schovají se za kulisu na levém pontonu</p>	<p>Zpěv06</p> <p>Světla 0 5 0 0 5</p>
<p><u>Vypravěči:</u> Chudák vodník jásá Děkuje svý ženě</p> <p><u>Vodník:</u> Bože to je krása Teplý jídlo denně Tak jsem si to vždycky přál Na topole podle skal</p> <p><u>Vypravěči:</u> Zatím truhlář Petr Sem tam chodí po dně Nacucanej svetr V botách vody hodně Prozpěvuje si tu Píseň plnou citu Tu co už jste slyšeli:</p>	<p>Vodník se spokojeně cpe z hrnce</p> <p>Vodník se schová za topol Truhlář 2 vyjde a do všeho kope Ždíme svetr apod.</p> <p>Ale když se objeví Dívka 2 pookřeje</p>	<p>na Vodníka Zpěv07</p>
<p><u>Truhlář:</u> Miláčku, já myslím na tě kudy plavu Miláčku, mám tvýho těla plnou hlavu. La la la...</p>	<p>Very romantic přejdou na pravý ponton</p>	<p>Zpěv08</p>

<p><u>Všichni:</u> Když se vodník ženil Bylo plno slávy Starosvati – černí raci A družičky – krávy Když se vodník ženil To se děly věci Starosvati – černí raci A svědkové šneci Když se vodník ženil To vám bylo jídla Starosvati – černí raci Ministranti – šídla Když se vodník ženil To prej bylo bublin Starosvati – akrobati A družičky – škeble. Vá pá pá... <u>Vypravěči:</u> Dívka se ženou stala Ach jak je to prosté Jednou jen se milovala Už jí bříško roste. Laj la laj... Za čas našla pod leknínem Dítě s tváří něžnou Hastrman se opil vínem A ten truhlář režnou. Laj la laj...ťu tu... Když ten vodník vystřízlivěl Začal rvát jak šílený <u>Vodník:</u> Jak to, že to moje dítě Vůbec není zelený</p>	<p>Na pravém pontonu je mejdan, baští se, pije se, tancuje se</p> <p>Vodník se vystrojuje na levém pontonu (sprcha?) a přejde po lávce na pravý ponton</p> <p>Průvod dovede Dívku 2 na lávku, kde ji předají Vodníkovi, na levý ponton proplíží i Truhlář 2</p> <p>Leknín předá Dívce 2 Nezelené dítě</p> <p>Vodník a Truhlář 2 se drží za ramena, ve volných rukách mají po flašce</p> <p>Vodník rozfláká nepotřebné kulisy a skočí do vody</p>	<p>Světla 0 2 5 2 5 na Vodníka Zpěv09 Stínohra tanečnice</p> <p>Pyroefekt, ale jen zlehýnka</p> <p>Pochod mažoretok Konec stínohry Světla 0 5 0 0 0</p>
<p><u>Truhlář 2:</u> Miláčku, až najdu rým na slovo vášeň Miláčku, o tobě složím pěknou bášeň Je přece věcí dávno známou...La la la la...</p>	<p>Truhlář 2 odvádí Dívku 2 do kulis</p> <p>Pauza na případný potlesk</p>	<p>Zpěv10</p> <p>Světla 0 0 0 0 0</p>

<p>Pán lesů: Balada, která bude následovat, nese název Bludička. A mě v ní byla svěřena, nikoliv bezvýznamná, role Mocný lesů pán. Já touto cestou všem, kteří se zasadili o to, abych zmíněnou roli dostal. Zvláště pak principálovi seskupení PRORADOST, co nejsilněji děkuji. A doufám, že odvedu výkon skutečně jakostní. V neposlední pak řadě chci zdůraznit, že se vynasnažím, aby mě kolektiv seskupení PRORADOST nezklamal. I když nejsem na podobných rolích závislý. Myslím jako existenčně, protože shodou okolností slavím dnes triumfy na poli vědeckém. Mam na mysli..., kupříkladu, svůj vědecko-populární spis Lexikon pro zamilované, který vyjde v nakladatelství Československý spisovatel, že? Dále pak vědecko-populární spis Lexikon bytostí nadpřirozených, který nevyjde, že? Protože je zatím v rukopise. Teď se dívám, že rukopis mám, shodou okolností, u sebe. Hahaha! A tak si říkám, že by možná bylo celkem vhodné, kdybychom si v něm zalistovali, protože balada Bludička se nadpřirozenými bytostmi přímo hemží. Přečtěme si třeba, co to jsou takové Jezinky. Jezinky: Lesní ženy, obyvatelky vlhkých jeskyň. Zanedbané. Tady v závorce uveden lišej aj. Méněcenné a mravně pokleslé. Lákají do svých slují lesní adjunkty a jiné zaměstnance. V nouzi se spokojí i s nezletilými. Tady je uveden Smolíček Pacholíček. Nebo je tady heslo Trpaslík, drobný tvor s plnovousem. Budí dojem, že jde o maketu starce jedna ku deseti. Na jednu Sněhurku jich připadá sedm. Mnohdy bývá označován nesprávným slovem TR-PAJZLÍK, což je ve skutečnosti malý noční podnik. Dále zde máme heslo víly. Ale... nezdržuji Vás nějak? Víly: Neobyčejně štíhlé a subtilní bájeslovné bytosti vilných mravů. Svě štíhlosti dosahují hryzáním odtučňovací kůry. Nemají téměř pas, takže nemohou téměř vycestovat A posléze se dostáváme až k heslu Bludička. Bludička je seskupení světélkujících bahenních plynů do tvaru děvčete. Zatímco v jiné formě unikají plyny pozornosti dřevorubců, v této atraktivnější, naopak vzbuzují jejich zvědavost a chtíč. Dřevorubce tento úkaz překvapuje, neboť jejich manželky většinou nesvětélkují. A tak ochotně zabředávají do bahna. Díky bludičkám dochází k přirozenému etickému výběru. Dřevorubec, nepodléhající svodům, je nám zachován, zatímco dřevorubec nemrava hyne. Tento výběr má však svou stinnou stránku: zapřičiňuje kritický nedostatek dřevorubců.</p>	<p>Vyjde na levý ponton</p> <p>Kulisáci během řeči přestaví scénu</p> <p>Schová se</p>	<p>Světla 0 0 0 0 5 na Pána lesů</p> <p>Světla 0 0 5 0 5 na Pána lesů</p> <p>Stínohra listování knihou. Ukazují se jednotlivé postavy.</p> <p>Stínohra končí reklamou s nabídkou zaměstnání pro dřevorubce</p>
---	--	--

<p>Jezinky: Je noc po svaté Hedvice Na nebi temném hlubokém Chvěje se světlo měsíce A letos jako před rokem Nad močálem rej bludiček Zelený jejich očí svit Poutníka láká v náruč zlou Kéž mohl by je uchopit A utopit v nich touhu svou Ten kdo je jednou uviděl Tu náhle v šeru větvoví Postava temná zjeví se Odkud že kráčí – nepoví A kam směřuje – neví se Noční ten chodec tajemný. Tu, tu tududjů....</p>	<p>Jezinky se rojí na pravém pontonu</p> <p>Poutník vyjde na pravém pontonu a šourá se k lávce, nevšímá si reje</p>	<p>Světla 0 0 0 3 0 Zpěv11 recitativ – voiceband</p> <p>Světla 5 0 0 5 0 na Poutníka</p>
<p>Poutník: Proč na života pouti chmurnou Vypravila mne moje máť Den je mi rakví noc je urnou A cesta má je dalekát' Ve stínu žebrákovy hole Žije se zle a nevládně Jmění jsem propil v coca-cole Děvče mi prchlo do Vídně Teď chodím jako tichý blázen V dřevěném šatě poutníka Zimou a hladem doprovázen Nemaje ani doutníka Býval jsem samej žert a švanda Neznal jsem smutek ani nudu Teď kol beder mi špagát plandá A dneska na něm plandat budu... Já</p>	<p>Poutník dojde k lávce sejme provaz, kterým byl přepásán, udělá na jeho konci smyčku a tu si nasadí na krk. Pak uchopí druhý konec provazu a rozhlíží se po větvi, na kterou by jej uvázal.</p>	<p>Zpěv12</p>
<p>Jezinky: Hoj hoj pojdi s námi v lesní sluje Kde vládne láska mír a klid My víme co tě deprimuje A dovedeme potěšit</p> <p>Jezinka 1: Hoj pojdi s námi v lesní temno A nebude ti nepříjemno</p> <p>Jezinka 2: Hoj pojdi s námi v naše bydlo Dokud nám lože nevystydlo</p> <p>Poutník: Vari za sedmery vrchy, vari pryč vy lesní mrchy Já chci Františku, já chci Františku, Já chci Fr....</p> <p>Jezinka 1: Neblbni, pojd', bude sranda...</p> <p>Jezinka 2: Pojd', nech ho, s tím nic není!</p>	<p>Jezinky začnou svádět Poutníka</p> <p>Odhání je provazem Obě jezinky odejdou Jedna se vrátí s poslední výzvou Nepochodí a odejde</p>	<p>Zpěv13</p>

<p><u>Poutník:</u> Já chci Františku!!! Juž, vyslovil jsem zase proklaté to jméno Zrádná Františka. Tentokrát však naposledy. Za několik vteřin či minut, jen co najdu větev příhodnou, která by snesla váhu mého těla. Protože není nic trapnějšího, než když se chce člověk oběsit, a ono se to s ním utrhne.</p> <p><u>Dívčí sbor:</u> Tančí, tančí bílá víla Tančí, tančí nožky bosé Nožky tančí víla spílá Poutníkovi zastesklo se Poutníkovi víla spílá Hned zase ho laskat jme se U veselém plese v lese Víla bílá potměšilá</p> <p><u>Víla:</u> Hej neváhej a v rej se dej Poutníku bledej, hlavně se nedej A na Františku zapomeň</p> <p><u>Poutník:</u> Tobě se to řekne! Ach má Františka, má vyvinutá Františka! Zrádná Františka.</p> <p><u>Víla:</u> Seš trapnej s tou svou Františkou! Já ti tu dělám zadarmo estrádu a ty nakonec řekneš vyvinutá Františka.</p>	<p>Poutník přechází lávku a hledá větev</p> <p>Víla vyjde na levý ponton</p> <p>A víla kvapně sesbírá všechny šátečky, které z ní během tance spadaly. A otráveně odejde</p> <p>Poutník dojde na konec levého pontonu, najde větev na topole a věší se. Ve své činnosti ustane, když zpozoruje bludičku, která už nějakou chvíli tančí po scéně.</p>	<p>Světla 0 3 0 0 100 na Poutníka</p> <p>Světla 0 3 5 0 0 Stínohra tanec víly. Zpěv14</p> <p>Světla 0 3 0 0 0 Konec stínohry</p> <p>Světla 0 3 0 0 5 na Bludičku</p>
<p><u>Bludička:</u> Tmou tmoucí svítí moje očka světýlka zelená Plížím se jako černá kočka hebká a šílená Topím se v tůni. tiché a chladné Ve vlasech vůni měsíčních nocí Občas mi hvězda do klína spadne Mé nohy bosé do žabince noří se slastně Ten zlozvyk ten jsem po mamince zdělila vlastně Stejně tak jako barvu jehličí která mi z očí čiší Stejně tak jako tělo kočičí a nerozvážnost myší Á, vadata tata Po muchomůrkách jedovatých voní můj dech Na těle místo chloupků zlatých kvete mi mech A náruč má je čekárnou a márnici a rájem V ní muži láskou zestárnou V ní muži láskou zestárnou a umřou Kdo má zájem? Kdo má zájem? Kdo má zájem Á, vadata tata... Kdo má zájem?</p>		<p>Zpěv15 Zelené plamínky ve vodě ve tvaru děvčat</p> <p>Světla 0 5 0 0 0</p>

<p><u>Poutník:</u> Já. Tady já. Já mám kdo má zájem. Kdepak, pane, byl jste druhej. Promiňte, madam, ale co děláte dnes večer?</p> <p><u>Bludička:</u> Dnešní večer chci trávit po boku okouzlujícího muže.</p> <p><u>Poutník:</u> No, tak to jsem pěkně nahranej. To si raděj vzpomenu na tu. Jak je ta nemocnice. Vy myslíte na Bulovku, ne... Na...</p> <p><u>Bludička:</u> Na Františku!</p> <p><u>Poutník:</u> Ohó. Na nic si nevzpomínám, madam</p>	<p>Hrne se k Bludičce, krátce osloví diváka</p> <p>Přijde k Bludičce s provazem na krku zavlní se (ona, samozřejmě)</p>	
<p><u>Bludička:</u> Miláčku, já vlastně nejsem vůbec žena</p> <p><u>Poutník:</u> No tak to už nech na mě.</p> <p><u>Bludička:</u> Miláčku, aspoň to pro tě bude změna</p> <p><u>Jezinka 1:</u> Tak a je to!</p> <p><u>Jezinka 2:</u> Má co chtěl. Pořád nemoh najít větev</p> <p><u>Bludička:</u> Šel se mnou – já to viděla. Na vlastní oči jsem viděla že jde... Ach, mocný lesů pane, dej ať se něco stane.</p> <p><u>Pán lesů:</u> Děvče – slza ti kane. Jsi celé pocákané</p> <p><u>Bludička:</u> Ach to se někdy stane, že srdce láskou vzplane A osud řekne: Ba ne Kdo za to může?</p> <p><u>Pán lesů:</u> Já ne. A teď mi řekni, o co tady vlastně jde. Všechno mi to pěkně pověz. Nemusí se to ani rýmovat, hlavně aby to byla pravda.</p> <p><u>Bludička:</u> Jezinky mu šláply na provaz. Smyčka se mu zadrhla a má náruč zeje prázdnotou.</p> <p><u>Pán lesů:</u> To mi kvůli tomu ještě nemusíš oslintat smrk</p> <p><u>Bludička:</u> Ach to se někdy stane, že srdce láskou vzplane</p> <p><u>Pán lesů:</u> Už s tím zase začínáš? Jsi jednou bludička, tak blud', nerýmuj a lásku jenom předstírej.</p> <p><u>Bludička:</u> Copak milovat je tak hrozný hřích?</p>	<p>Jezinky mu šlápnu na provaz a je po Poutníkovi, ten padne na levý ponton</p> <p>vejde na levý ponton</p> <p>Jezinky mají z Bludičky srandu, napodobují ji a potichu se jí smějí</p> <p>Jezinky pantomimicky opakují šlápnutí</p> <p>Bludička se vine k Pánovi lesů</p>	<p>Zpěv16 – jen krátce</p> <p>Rambajz</p>

<p><u>Pán lesů:</u> No, je to lidské. A víš za co stojí všechno lidské. <u>Bludička:</u> Nevím! <u>Pán lesů:</u> Nevím! Včera do toho šlápne a dneska: Nevím! <u>Bludička:</u> Má náruč zeje prázdnotou! <u>Pán lesů:</u> To už jsi tady říkala asi pětkrát. Já ti ho tedy vzkřísím,. A ty ho pěkně zahubíš, jak se na bludičku sluší. Tak se se laskavě otoč. <u>Poutník:</u> Ó, bludičko! Ó, bludičko! <u>Pán lesů:</u> To není žádná obludička. To je pěkná holka. A teď všichni zmizte. Necháme je tady o samotě. Bludičku a tady toho blouda, co se nám tady vměšuje. – No, je to koneckonců lepší, než kdyby se nám tady vyměšoval. <u>Poutník:</u> Miláčku, ty jsi ta nejpůvabnější žena, jakou jsem kdy spatřil. A že už jich pár se mnou vyrazilo dveře!</p>	<p>Pán lesu oživí Poutníka (Kolaloka? Slivovice?) Poutník se vrhá na Bludičku</p> <p>Nejprve mluví k Poutníkovi A pak k Jezinkám</p> <p>Pán lesů a Jezinky odejdou</p>	
<p><u>Bludička:</u> Miláčku, já vlastně nejsem vůbec žena <u>Poutník:</u> Ale jdi, ty Miláčku, aspoň to pro mne bude změna Já všechny nové dojmy vítám A překvapení neodmítám <u>Bludička:</u> Miláčku, já nevím, jak bych ti to řekla Miláčku, vždyť ty se vrháš v náruč pekla <u>Poutník:</u> Přestaň se na mne hrome mračit A pojď si něco se mnou začít. Něco začít <u>Bludička:</u> Miláčku, Jen uhas v sobě lásky záry Má náruč promění se v máry... La la la lalala... Utec, poutníku! Utec, utec, utec a se mnou si nezačíněj. Cožpak nevíš, že začátek je u mne konec? <u>Poutník:</u> Ne, o tom ně nikdo neinformoval. Odmítneš-li mne, voběsím se! <u>Bludička:</u> Ty by ses nám pořád jenom věšel. Jak vidíš provázek, nejsi k udržení. To přece nesmíš. <u>Poutník:</u> Voběsím se, voběsím se, už jsem řek!</p>	<p>Vsedě tančí, občas jim vypadne synchronizace.</p> <p>Vstanou a ona ho odhání</p> <p>Dojdou pod větev</p>	<p>Zpěv16 - celý</p>

<p>Bludička: Ach běda! Když ho odmítnu – oběsí se. Když ho akceptuji – zahubím ho. Co si mám počít? Snad ho radši akceptuji. Já totiž... strašně ráda... akceptuji...</p> <p>Jezinka 1: Bludičko, kosi ti kosí rákosí</p> <p>Jezinka 2: Bludičko, lekly ti lekníny</p> <p>Jezinka 1: Aj močál sa ti pomočál</p> <p>Bludička: Cože?</p> <p>Jezinka 2: Běž, a zachraň co zmůžeš.</p> <p>Bludička: Vy poběhlice! Vy vyrhelky!</p> <p>Jezinka 1: Kdo je u tebe vyvrholka? Sama jsi vyvrholka, taháš se s chlapama po lese.</p> <p>Bludička: Jistě, tahám se s chlapa po lese, jsem jednou Bludička a tak nebudu prodávat v obchodním domě kravaty.</p> <p>Jezinka 2: Kdo je u tebe kráva? Ty!</p> <p>Bludička: Co? Kdo řekl kráva?</p> <p>Jezinka 1: Ty!</p> <p>Bludička: Jdi do Prioru!</p> <p>Jezinka 2: A je můj!</p> <p>Pan lesů: A padam a vod něj. Takhle to dopadne, když se mi do toho vmontuje člověk. Helejte se můry. Tenhle ten erotizmus mi sem tahat nebudete. Prosím vás, netahejte sem k nám ty vaše móresy. Nechodte k nám na rande. Vždyť nám kazíte jezinky a bludičky. Viděj to u Vás a chtěj to taky, co já jim můžu říkat. My k vám taky nechodíme dupat ten váš asfalt. Tak se snad můžeme nějak domluvit. Co je to za virvál zase?</p>	<p>Bludička mluví k divákům</p> <p>Jezinky vykukují z kulis</p> <p>Bludička lítá sem a tam</p> <p>Jezinky dojdou k Bludičce</p> <p>Jezinky odstrčí Bludičku a přetahují se o Poutníka</p> <p>Vyjde na levý ponton a rozežene Jezinky</p> <p>Pán lesů hledá, odkud to jde</p>	<p>Světla 0 3 0 0 5 na Pána lesů</p> <p>Hudba: předehra k poslednímu zpěvu</p>
---	--	--

<p><u>Pán lesů:</u> Nechodte nám strašit lesní duchy Nechodte nám kazit najády Nechte si svý kravály a ruchy Pomluvy a řeči za zády Stůjte fronty pucujte si kliky Zametejte si svůj vlastní práh Nenoste nám do lesů své zvyky Zvláště ne ty ze kterých jde strach Možná že ještě dnes Já spálím tenhle les Kde začínají bujet lidské zvyky Je léto a já jsem lesů král Však jestli to takhle půjde dál Tak v zimě si mě kdekdo pošle do trafiky A proto musím ještě dnes Zapálit tenhle děsnej les A proto musím ještě dnes Zapálit tenhle děsnej les Ve hlase sametovém Mám sílu velikou Já zapaluju slovem Někdy i slabikou <u>Všichni:</u> Les je v plamenech Les je v plamenech Už plane plamen S lesem je ámen Už plane plamen S lesem je ámen La la la la... Dá va dá va...</p>	<p>začne mejdan na pravém pontonu a postupně se všichni objeví na obou pontonech</p> <p>Konec</p>	<p>Zpěv17</p> <p>Světla 0 3 0 3 5 na Pána lesů</p> <p>Světla 0 5 0 5 0</p> <p>Světla 0 5 5 5 0 Požár na plátně pyroefekty, ohňopád</p> <p>Světla 0 0 0 0 0</p>
--	---	--

Zpěv	Název	Zpívá
01	Pane Erbene	Vypravěč 1, Vypravěč 2
02	Na topole	Vodník
03	Ráno raníčko	Vypravěč 1, Vypravěč 2, Dívka 1, Matka, Vodník
04	Nevesely truchlivý	Dívka 2
05	Příběh se začne lišit	Vypravěč 1, Vypravěč 2
06	Miláčku	Dívka 2, Truhlář 2
07	Chudák vodník jásá	Vypravěč 1, Vypravěč 2, Vodník
08	Miláčku	Dívka 2, Truhlář 2
09	Když se vodník ženil	Všichni, Vypravěč 1, Vypravěč 2
10	Miláčku	Dívka 2, Truhlář 2
11	Je noc po svaté Hedvice	Jezinky
12	Proč do života pouti	Poutník
13	Pojdi s námi v lesní sluje	Jezinky, Poutník
14	Tančí víla bílá	Víly, Víla
15	Tmou tmoucí	Bludička
16	Miláčku	Bludička, Poutník
17	Nechodte nám strašit	Pán lesů, Všichni

